

CENTRALE V. E. II

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

~~45. 3. 21.~~

~~1.3
c
21.~~

~~74
2
24~~

Colli. Rom. Loc. 2. Jetu.

MONAS HIERO- GLYPHICA IOANNIS

DEE, LONDINENSIS,

Ca. Inp. AD B.S.

MAXIMILIANVM, DEI
GRATIA ROMANORVM, BO-
HEMIÆ ET HVNGARIÆ RE-
GEM SAPIENTISSIMVM.

A V T T A C E A T,

QVI NON INTELLIGIT.

A V T D I S C A T.

De rore calii, & pinguedine terræ, det tibi Deus.

Genes. cap. 27.

FRANCOFVRTI

Apud Ioannem Wechelum & Petrum
Fischerum consortes,

MDXCI.

INCLYTI REGIS
MAXIMILIANI EX-
CELLENTISSIMÆ MAIESTA-
TI IOANNES DEE, LONDI-
nensis Imperium optat Feli-
cissimum.

QUÆ duæ causæ, meæ conditio-
nis Hominem, REGEM tan-
tum, tam exiguo donare Mu-
nere, animare possunt, hæ ambæ, nunc, me
ad hoc faciendum impulere. Beneuolen-
tia nimirum erga vestram Maiestatem
mea maxima: & Muneris ipsius, licet
parui, tum Raritas magna, tum Boni-
tas haud aspernanda. Beneuolentiã vo-
bis excitauere & conciliauere sempiter-
nam; Vestre admiranda Virtutes: Quæ
antæ sunt, ut, qui illas oculata non per-
bexerint fide, aliis quidem, vel medio-
riter credant, Rarissima, de eisdem, li-

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE.

cet verissima, narrantibus. Sed qui easdem diligenter accuratiusq; sunt Contemplati Præsentes: Orationis, se, Dictionisque maxima laboraturos Inopia ac paupertate fatebuntur; quam primū Oratoriē in earundem omnem se diffundere cupiant Amplitudinem. Huiusce rei causas, Ego, proximē iam præterito Septembri, in Hungarici vestri Regni Pofonio, aliquam trahens moram, luculentissimas, easque variis exploratas modis, oculatus cognoui Testis.

De Muneris autem (mole quidem ipsa exigui) quod dicerem Raritate, verbis, quā fieri possit, paucissimis; Mihi, Mentis indaganti conamine toto, Occurrit Humana vitæ Duplex, inq; diuersas sententias, Cursus (quorum alterum ingrediuntur Plerique omnes) istac considerandus ratione. Quam primū, Infantia confecto curriculo, Pueritiaque: Adolescentū iam, Quod vitæ de-

inceps

inceps ingrediantur genus; Animum
torquere incipiat Optio: Tunc, in ancipi-
tis Judicii aliquantulum hæsitantes, Bi-
uius: Statuunt tandem: Vel (Veritatis
Hij quidem & virtutis Capti Amore)
ad Philosophandum, toto reliquo vitæ
spacio, nervos contendendos omnes: Vel,
(Illi certè, Mundanis irretiti Illecebris:
aut Diuitiarum flagrantès Cupiditate)
delicatam Quæstuosamve vitam ducere,
modis sollicitè laborandum omnibus.
Et Istorum, Mille, profectò vel facillimè in-
uenias: Vbi Illorum (sincerius scilicet qui
Philosophiæ operam nauant) vix Vnum
monstrare queas: Qui ipsa Physicæ, sal-
tem prima veraque, degustarit funda-
menta. At, Qui Cælestium virium &
Actionum: Rerum aliarum Ortus, Sta-
tus, Obitusque, fuerit penitus pleniusque
perscrutatus Causas: ne eorum qui-
dem, qui se totos ad sapientiæ studia con-
uertere, Milleimum, in medium adfer-

re, Resp. Literaria potest. Quid ergo, Qui, istis difficultatibus, superatis omnibus, ad supercaelestium Virtutum, Metaphysicarumq; Influentiarum Speculationem & comprehensionem Aspiravit, VBI HVNC, in toto Terrarum Orbe (nostris istis deploratissimis Temporibus) Magnanimum, vel VNVM, esse sperabimus HEROA? Cum iuxta prioris nostræ (haud temere receptæ) MILLESIMÆ Proportionis Progressū: EXCENTVM SINCERE PHILOSOPHANTIVM MYRIADIBVS: AT EX PROMISCVÆ HOMINVM SORTIS, CENTVM MYRIADVM MILLIBVS, HVNC VNICVM FELICISSIMVM FOETVM EXSPECTARE DEBEMVS. Cuius sic demonstrata RARITATIS HIEROGLYPHICVM Typum, ad Pythagoricam (dictam) appingemus litteram. Vbi, vestræ Excellentie attentius intuenti, maiora sese (Consideranda)

offerre

offerre videbuntur, *Mysteria: ex nostris
hoc modo descripta COSMOPOLI-
TICIS Theorijs.*

ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ

In quo nunc Triplicis istius (Philosophicæ) explicata Raritatis Gradu (Clementissime REX) Optarem quidem hoc meum Esse, Censeriq; Munus: Vel Ipse, qui artium Maximarum, Rerumq; Secretissimarum cognitione Excellis & abundas, facili possis assequi coniectura.

1. *At in Infimo, primoque Philosophandi genere, statuere: non id à me arroganter esse factum existimo. Et si ab humo, altius interdū videatur Caput leuare velle: Ex eodem ergo et BONITATIS Gradu, fructus uberes, de isto meo Sperandos Munere, Vestra Celsitudini polliceri, audeo. Et, hac quoque Raritate præditum est, hoc nostrū Munus. Quod eo genere Scribendi, usque ad extremum Orationis filū, contextum est, quo, nunquam, ad hodiernum usq; diem, aliquod fuisse absolutum Opus, vel auditione accipere potui, vel ex maiorum intelligere Monumentis.*
3. *Hieroglyphicum etiam licet appellem, subesse tamen & Lumen & Robur quasi Mathematicum, Qui penitus examinavit, fatebitur: Quod in tam Raris factitare rebus satis esse Rarum liquet.*
4. *An non hoc Rarum, quæso, Astronomicos Vulgares Planetarum Characteres,*

(ex Mortuis aut Mutis, aut saltem quasi Barbaris ad hanc horam Notis;) Iam, Vita imbui Immortali: & in omni Lingua & Natione, proprias suas eloquentissime explicare posse vires? Cui etiā accedit & istud valde Rarum: Externa eorundē Corpora, ad mysticas iam suas (optimis Argumentis Hieroglyphicis) esse reuocata, restitutaue Symmetrias. Quasi, veleadē fuissent olim, apud Sæclum prius: vel tales fore nostri Optassent Maiores. In Eclipticæ Dodecatemiorum Notis, quā nouo, feliciq; idem præstare tentauerimus successu, & id videre Vt est Rarum, ita nouum prorsus. Et hæc omnia in Vnico, eoque M E R C V R I I, Characterē Hieroglyphico (Acumine quodam præmunito) includi, est omnino Rarissimum. Vere ergo, Ille, nobis totius Astronomiæ Restitutor & Instaurator nominari potest: & nostri I E H O V A E in hoc genere Nuncius, ut

5.

6.

7.

*Sacrã hanc Scriptionis Artem, vel NO-
VAM Conderemus Primi: vel extin-
ctam prorsus, & ex omni hominũ Me-
moriam deletã, eius Revocaremus Moni-
tis. Idque, à nobis, hoc est factum modo,
ut placidissime, & quasi sua sponte, Hi-
eroglyphica illa interpretationes omnes,
se se in medio ponant: Violentum nil, vel
Improprium quasi per totum videri O-
pusculum potest.*

8. *Et hæc, Ita, LONDINENSI no-
stro HERMETIS SIGILLO (ad
sempiternam Hominum memoriã) Con-
signari; Ut, in eodẽ, ne Superfluum Pun-
ctũ Vnũ; & ad hæc quæ diximus signifi-
canda, (longeque maiora) ne unum defi-
ciat Punctum; Omnes cogentur, maxi-
me fateri Rarum. At præ cæteris, Illi,
qui in Philosophiæ Sapientiæque pro-
fundioribus Disquisitionibus, Nomen
possunt profiteri suum. Sic enim Testi-*

ficabuntur Grammatici: dum rationes
 esse reddendas, de Literarum formis, Si-
 tu, Locis in Ordine Alphabetario, Ne-
 xibus variis, Valore Numerali, aliisq;
 plurimis (quæ circa Trium Linguarum
 Alphabeta Primaria considerari debent)
 hic admoneri se videbunt. Vt & alias, tã
 Rarũ esse Grãmaticũ, Qui Grãmaticã,
 VNAM esse Scientiam, ab VNO di-
 scendam Homine, exacte defendere pos-
 sit: Quam Illum, quem Supra in Terris
 demonstrauius Rarissimum: Apolo-
 getice, olim disseruimus. Sed tanta de hijs
 mihi constant Mysteria, quæ solidissima
 habent (tum istius Artis Grammaticæ,
 tum eorum quæ eiusdem eruantur au-
 xilio Mysteriorum) in Sacrosanctis
 DEI OMNIPOTENTIS
 Scripturis, iacta Fundamenta; quan-
 ta nec Libro explicare magno queam;
 nec Locus iste, iam requirere videtur.

Anno
 1557.
 In Spe-
 culo V-
 nitatis,
 siue
 Apolo-
 gia pro
 Roge-
 ro Ba-
 chone
 Anglo.

Neq; mireris, O Romanorum Rex inclyte; Me, Alphabetariã Literaturam, magna continere Myſteria, nunc obiter referre: Cum IPSE, qui omnium Myſteriorum Author eſt SOLVS, ad Primam & Vltimam, SEIPSVM Comparauit Literã. (Quod nõ in Græca ſolum eſſe intelligendum Lingua: ſed tum in Hebræa, tum in Latina, variis, ex arte iſta, demonſtrari poteſt viis.) O, Quanta, tum, debeant eſſe, Intermediarum Myſteria? Et nõ eſt mirum, hoc, in literis ſic conſtare: cum & Viſibilia & INVISIBILIA omnia: Maniſeſta, & Occultiſſima (Natura vel Arte) ab ipſo Deo emanãtia, ad eius BONITATEM, SAPIENTIAM & POTENTIAM, prædicandam, celebrãdamq; à nobis, diligentiffima Indagine ſunt perluſtranda. Inde, excuſatione omni carere HUMANVM GENVS, docebat Paulus: Etiam ſi, nullum aliud de hijs habe-

Ad Rõ.
cap. I.

ret Scriptũ Monimentum; Quam, quod
 ex CREATIONE, ipso Digito DEI,
 in omnibus est exaratum Creaturis. At,
 hoc nunc non ago, Curiosius, vt ista ab
 omnibus requirere velim Grammaticis:
 Sed Ipsos, Qui Rerũ abdita eruere My-
 steria Laborant: cum, Testes facere nos,
 RARVM quoddam in hoc Genere, (ex
 nostra MONADE) demonstrasse Ex-
 emplum: tum Amice admonere; Primas,
 Mysticasq;, Hebræorum, Græcorũ, &
 Latinorum literas: à Deo solo profectas,
 & Mortalibus Traditas. (Quicquid
 humana iactare solet Arrogantia) Ea-
 rumque omniũ Figuras, ex Punctis, Re-
 ctis Lineis & Circulorum peripheriis,
 (mirabili Sapientissimq; dispositis Ar-
 tificio) prodijisse. Et licet, omnem Mosa-
 icæ Legis sensum, vsq; ad Iodim & A-
 picum Impletionem omnium, considerã-
 dũ esse, nos docuit æterna Cælestis nostri
 Patris Sapientia: quasi in IOD & Chi-

Matth.
 cap. 5.

reck (ex quibus omnes Hebraeorum Literæ, Vocalesque consurgunt) ultima Cōsiderationis Legalis, facta Analyfi: Nobis tamen non est id Contrarium, VNITATE APICIS CHIREK, IM-
MOTA MANENTE: TRINITATEM MONADVM CONSVBSTANTIALIVM, INVNITATE IPSIVS IOD, CONSPICVAM, Amplectentibus: Ex RECTA DESCENDENTE LINEA VNA ET DIVERSIS PERIPHERIÆ PARTIBVS DVABVS, CONFORMATAM. Vnde satis enucleate, eodem labore detegimus: Primos Homines, tam Stupendam Hebraicarum Literarum & Nekudoht Fabricam, ex tam Mysticis condere Principiis, sine Præsentissimo Diuini Numinis Afflatu, non Potuisse. Quæ etiamsi, Minima eorum sunt, quæ vulgarium Grammaticorum ponderentur Iudiciis: Dum tamen, quo sese ad omnē Literarum & Nekudoht Generationem, & quam mirabili ac-

commodent Artificio, apte à Sapien-
 ribus considerantur, Maxima, per plu-
 raque (absolutissima Anagoria) illos
 edocent Myſteria. Sed dimiſſis, hoc
 modo, Literarum iſtis, & Linguae
 Philoſophis; MATHEMATICOS
 meos, Raritatis iſtius noſtri Muneris,
 adducam ſinceriſſimos Teſtes. A-
 RITHMETICVS, (non dico, LO-
 GISTA) an non mirabitur, Numeros
 ſuos, quos à rebus Corporatis Abſtra-
 ctos, & ſenſibilibus omnibus liberos;
 in Dianæas recondebat reſeſſibus; ibi-
 que, Mentis variis tractabat Actio-
 nibus: Eoſdem, hic, in noſtro Opere,
 tamquam Concretos & Corporeos o-
 ſtendi, fierique: & eorundem Animas,
 Formaleſq; vitas, ab eis, in noſtros ſecer-
 ni uſus? An nō maxime mirabitur, Tā-
 tum uidere MONADIS Fætum: cui
 nec ulla Monas Alia, vel Numerus

1.

2.

3.

additione accedit : Nec extrinsece ad ipsam Multiplicandam adhiberi potest? An nō admiratione afficietur maxima; in Rei & Census Subtilissima Generalique Regula: *V N I V S R E I*, tanquā Chaos, propositæ, (ad omne dissoluendū Arithmetiçū Dubium, habilis) *C E N S V M* ipsum, & valorē, siue *Æstimationem* (*Potentia* in ipsa *R E* Latētis) Hic Primo semper *Examine*, *D E N A R I O* explicari *Numero* ? *Accuratis* *Diuisionis* & *Æquationis* operibus (vel ut illa *Ars* præscribit) *mediantibus* prius? *GEOMETRA* (*mi Rex*) sibi de *Artis* suæ vix satis plene constare *Principiis* (quod valde mirum est) incipiet hæsitare: cum, hic, in *Secreto*, murmurari, *Innuique* intelliget: *QVADRATO*, *CIRCVLARE*, omnino *Æquale*, huius *MONADIS* *Hieroglyphicæ* *Mysterio* dari. *Archimedis*que dictos *SVDORES*, hic, excellentissimo cōpensari posse *Fru-*

Et tu: licet tentatum haud fuerit ipse affectus Problema. In Magnis Voluisse Sat est. MUSICVS, quo stupore Ille possit iure affici meritissimo: cum sine Motu & Sono, Inexplicabiles, Celestesque hic Intelliget HARMONIAS? Et ASTRONOMVS, an non perpeſsi sub Dio Algoris, vigiliarum & laborũ pœnitebit se maxime, Cum, hic, sine Aeris vlla perferenda Iniuria: Sub tecto, Clausis undique fenestris Ostiisq;, ad quodcunque datum Tempus, Celestium Corporum Periphoras, oculis exactissime queat obseruare? Et hoc quidẽ, sine Mechanicis vllis, ex Ligno vel Orichalco confectis Instrumentis? Et PERSPECTIVVS, sui ingenii Stupiditatem condemnabit: Qui, vt iuxta Parabolice Coni Sectionis Lineam (apte in gyrum circumactam) Speculum efficeret, modis laborarit omnibus: quo propositam quamcumque (igni obnoxiam)

Materiam, incredibili ex Radiis Solaribus vexaret Calore: Cum, hic, ex Tetrahedri Sectione Trigonica, Linea exhibeatur; ex cuius Forma Circulata, fieri potest Speculum; Quod, (vel Nubibus Soli subductis) quoscumq; Lapides, Vel Metallum quodcumq; in Impalpabiles quasi, vi Caloris (verissime maxima) redigere potest Pulveres. Et, qui

7. *PONDERVM subtili Speculationi toto vitæ Tempore insudarit: Quam bene, suos ille collocatos esse Labores, sumptusque indicabit: Cum, hic, Elementum Terræ supra Aquam natare posse, certissima experientia, MONADIS nostræ*
8. *docebit Magisterium? Haud secus, Qui Rationes PLENI & VACVI (argumentum usque ab ipsis Philosophiæ Incunabulis controuersum) diligentissime ventilarunt: Videruntque, ea Lege, & Naturæ (quasi Indissolubili) vinculo, (à Deo Optimo Max.) coordinatas,*

*connexas, & Copulatas Elementorum
 proximorum esse Superficies: Vt in Igne,
 Aere & Aqua, sursum deorsum, Hor-
 sum Illorsum, (ex eorum animi sententia)
 ducendis impellendisve; hominibus Mi-
 randa confidentissime ostendere possint
 (Variis & illi quidem Inuentis Reip.
 sunt utiles: Vt Hydraulicorum totum
 Artificium monstrat, & reliqua He-
 ronis Thaumopœtica; ut nunc placet
 illa nominare.) At, quod Terræ Ele-
 mentum, Sursum, in Ignem, per Aquā,
 ulla Machina exantlare possit: Nul-
 lus ex illa Professione, sibi vendicabit.
 Nostræ tamen MONADIS Theoria,
 fieri id posse, demonstrant. O Sapientif-
 sime Rex, Ista in Mentis vestræ, Me-
 moriaq; reponatis Thesauris Secretissi-
 mis. Ad CABALISTAM iam venio He-
 bræū: Qui, ubi suam (sic dictā) Geome-
 triā, Notariacon, & Tzyrurph (Artis
 sue tres quasi precipuas Clauēs) extra*

“

“

“

“

9.

*Sanctæ, Nuncupatæ Linguae exerceri
 fines videbit: Immo undiquaque (ex ob-
 uis quibusque, visibilibus & Inuisibili-
 bus) huius, (à Deo) Receptæ Traditio-
 nis Mysticæ Notas, Characteresq; cor-
 rogari, Vel, hanc quoque Artem, tum,
 vocabit SANCTAM: (veritate coa-
 ctus; si Intelligat) Vel, non Iudeorum,
 tantum; Sed omnium Gentium, Natio-
 num & Linguarum, sine προσηγορία,
 Eundem esse DEVM Beneuolentissi-
 mum fatebitur: Nullumque Mortalem
 se Excusare posse, de Sanctæ huius no-
 stræ Linguae Imperitia. Quam, in nostris
 ad Parisienses Aphorismis, REALEM
 nominaui CABALAM, siue Τῆ ὄντος:
 Ut illam vulgarem alteram; Cabalisti-
 cam nomino GRAMMATICAM
 siue Τῆ λεγομένης; quæ notissimis Literis,
 ab Homine Scriptibilibus, insistit. Hac
 autem, quæ Creationis nobis est Nata
 Lege, (ut Paulus innuit) REALIS*

CABALA GRAMMATICA quoque quædam Diuiniore est: cum Artium ista sit Inuentrix Nouarum, & Abstrusissimarum fidelissima Explicatrix: Vt hoc nostro alij tentare Exemplo, de cetero, possint. Non exhorresces, beneficio, (O R E X) Licet iam, in vestra Regia Præsentia, M A G I C A M hanc proponere audeam Parabolam. Terrestris quoddam Corpus, M O N A S hanc nostra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, possidet: Quod, Quæ sit A C T V A N D V M diuina Potentia, sine Verbis, ipsa docet: Cui iam A C T V A T O, Lunaris & Solaris est (Matrimonio perpetuo) C O P V L A N D A, Influentia Gonetica: Licet, ante, in Cælo vel alibi, fuere ab E O D E M Corpore S E P A R A T I S S I M Æ. Hac (Dei Nutu) facta Gamaea, (Quam, Parisiensibus, sum Τῆς γαμῆς γᾶς interpretatus: id est, Matrimonii Terram: siue Influentialis

Coniugii, Terreſtre Signum) Super ſuā
 Natiuam Terrā, Eadem, ulterius Nu-
 triri non poteſt, vel Irrigari, quam ad
 QVARTAM magnam vereq; Me-
 taphyſicam Reuolutionem Completam.
 Quo finito Progreſſu: Qui aluit, in ME-
 TAMORPHOSIN, Primus Ipſe a-
 bibit: Rariſſimeque, poſt, Mortalium
 conſpicietur oculis. Hac, O Rex Opti-
 me, Vera eſt, toties decantata (& ſine
 Scelere) MAGORVM INVISIBILI-
 TAS: Quæ (ut Poſteri omnes fatebun-
 tur & Magi) noſtra eſt MONADIS
 11. conceſſa Theoriis. Expertiſſimus ME-
 DICVS, etiam ex iisdem, facillime Hip-
 pocratis Myſticam aſſequetur volunta-
 tem. Sciет enim, QVID, CUI, AD-
 DENDVM ET AVFERENDVM
 ſit: ut, ipſam Artem ſub maximo MO-
 NADIS noſtra Compendio, & ME-
 DICINAM ipſam contineri, Lubens
 deinde fateri Velit. BERYLLISTI-

Lib. De
 Flatib.

CVS,

CVS, hic, in Lamina Cryſtallina omnia quæ ſub Cælo LVNÆ, in Terra vel Aquis verſantur, exactiſſimè videre po- teſt: & in Carbunculo ſive יָרֵד Lapi- de, Aëream omnem & Igneam Regio- nem explorabit. Et, ſi VOARCHA- DV MICO, noſtræ Hieroglyphicæ MO- NADIS, Theoria vigesima prima, ſatis- faciat, Ipſique, VOARH BETH ADV- MOTH, Speculandum miniſtret: Ad Indos vel Americos, non illi eſſe Philoſo- phandi gratia, peregrinandū, fatebitur.

Deniq; de ADEPTIVO genere (quicquid vel ARIOTON Ars ſub- miniſtrare, vel polliceri poſſit; vel vigin- ti Annorum maximi Hermetis labores ſunt aſſecuti) licet ad Pariſienſes, ſua MONADE peculiari (Anagogica Apo- dixi illuſtratū) aliàs ſcripſerimus: Veſtræ tamē Maieſtati Regiæ conſtāter aſſerim⁹, ID OMNE, Analogico noſtræ MONA- DIS Hieroglyphicæ Opere, ita ad vñ

12.

13.

14.

Anno
1163.

exprimi; ut Similius aliud Exemplum, humano generi nō posset proponi. Quod, in seipsum, dupliciter, traducere debet: Ipsum, Scilicet, Dignificatum Glutire Opus: & Operis fmitari Dignificationem.

Nunc Satis à me; (Imo vereor si hæc hominum audiret Vulgus, ne plus satis;) de Raritate nostri huiusce Muneris Theoretici, esse dictum (Triplicis Inclyte Diadematis honore) Concedas Rex O Maximiliane: Eisdemque limitibus, eiusdē definiri Bonitatem. Satis ergo sit, (Regnum omnium Decus singulare) hoc nostrum Munus, Dum, tam esse Rarū demonstrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuidiæ Linguae Petulantia Maledicentissimum quidem) Auem esse Æsopicam musitare posse. Tātum profecto abesse, ut iuste, illius Indignitatem ferat Calumniæ; Modestissimi omnes Sapientissimique fatebuntur

*Philosophi: quod non dedignabuntur
Illi quidem, una mecū, Laudes & Ho-
norem illi Thænici accingere, ex cuius
Soliis Misericordiae Alis, Rarissimas
istas omnes cum Timore & Amore ex-
traxerimus Theoreticas Plumas: contra
nostram per Adamum introductam Nu-
ditatem: Ut eisdem, Ignorantiae asperri-
mis quibusdam frigoribus, multo resiste-
remus alacriores: & Errorum Turpitu-
dinem, à Philosophantium tegeremus o-
culis; Honestæ VERITATIS studi-
osissimi. Et quamvis Autoritate aliqua
humana, nullo modo, hic sumus freti; Si-
cubi tamē, Antiquissimi alicuius Phi-
losophi, opportune poterat nostro illustra-
ri Lumine, aliquot notabile dictum vel
Scriptū; ibi, illud amice nostris exhibe-
re Posteris, non recusavimus. Veluti in
Hermetis, Ostanis, Pythagoræ, Demo-
criti, & Anaxagoræ quibusdam My-
steriis: in quæ, ex nostris Hieroglyphi-*

cis descendimus Demonstrationibus, non
tanquam ab illis, fidem emendicantes in
istis. Et istam tantam Raritatem, ita,
ubiq; coniuncta Comitatur Bonitas: ut
Nihil, vel aperte vel rectè, in hoc libello
à nobis esse positum, PROTESTEMUR,
quod non Idem Honestum, sincerum, Di-
gnitati Humanae aptum sit: Pietatis per-
fectissimæ, Religionisq; veræ studio Vti-
lissimum. Et ut OPOTOMEIN certe,
in tam arduis Mysteriis non potest, nisi
Ille, Qui, eorum perspectissimam habet
omnem Amplitudinem: Sic Nemo citi-
us Infantiam suam, Malitiam, vel Ar-
rogantiam proderet, quàm Ille, Qui, quic-
quam eorum quæ hic Vestra Sapientia
Commendauimus, vel tanquam Impium
Condemnare, vel tanquam friuolum Re-
iicere auderet. Cuius rei, cum nullum,
vel Iudicio Acutiores; vel Usu Exper-
tiores: vel Auctoritate Potentiores:
vel Sinceritate Fideliores; adducere

quis

quis possit Testem, quàm Summus Ille
Regum Rex Omnipotens, Regem fece-
rit *MAXIMILIANVM*: Erit ergo
mihi *Vestra Augusta Maiestas* instar
aliorum Omnium: Cui, hac nostra, Pro-
bata esse, haberi que *Rata*; non solum,
Triobolarium multorum obturabit ora
Grammaticastrorum: Sed etiam multo-
rum *Philosophantium* eriget animos: vel
humiliam, propter tantorum *Mysterio-
rum* proclamatam Incertitudinem, Ia-
centes. Vel propter *Rerum Raritatem*,
Imperitorum Superba timentes Iudi-
cia. Qui *Bona cum Malis* (temere,
promiscueque, ex nominis sola Similitu-
dine,) condemnare solent *Studia*. Cum
maxime deplorando (interdum) *Opti-
morum librorum* interitu. Quorum v-
trumque, *Reipublicæ Christianæ*, plu-
rimum, variis temporibus, attulisse
detrimenti, clarissime constare po-
test. Apto nimirum ad tam

magna tractanda Capessendaq; Ingenio, vel priori ratione perterrefacto: vel iam, quidem, cum Progressus haud mediocres fecerit, Rustice eiusdem & Superbe, ab Imperitis Iudicibus, uniuerso tam nobili tamque diuino *Mysteriorū* condemnato studio. At alterius est loci, singulis Scientiis Honestis, suas comparare æmulas: falsas illas quidem, *Vmbra- tiles*, *Odiosas*, *Molestas*, *Hominumque Societati Inutiles*. Quas Solas, & ea ratione qua vulgares captant homines & exercent: non *Vulgari* solum sed sapientissimi cuiusq; Iudicio explodendas, condemnandasque, & fatemur; & ita diligentissime fieri, nos quoque, suademus. Sed, Qui, *CORPORA* illa, vel *Esse* nesciant, vel *Vbi*, vel *Qualia* sint; Quorum istæ tenuissimæ sunt *Vmbrae* Quomodo, Illi, *Hominum* non *Vulgarium*, non *Vulgaria* condemnare *Studia*, vel audent, vel saltem Iure possunt? FIAT

IUSTITIA. Vnicuiq; Quod Suum est, sic, tribuatur, in istis Vulgaribus Scholis, Artium Magnarum Umbras non sectantibus solum, sed easdem etiam sceleratissime eumentibus adulterantibusque: Nugas, Errorum, omnemque adscribamus Impietatem: At in Bonis Solidisq; studiis Proiectiorib. & honestis moribus tum confirmatis, tum sua integritate Clarissimis: Vel, Vim (ob leuem Vulgi Calumniam) inferre: Vel eorum in Odium vocare nomen, studiaque: vel in discrimen, Vitam: non solum inhumanum id mihi (O REX) Sed Iniustum & quasi Impium videtur. Nam, ut Corporum quorumcunque, omnes ubicumque Umbra, COMMUNES cum ipsis Corporib. TERMINOS habent: (Quod Mathematicis est notissimum) Eodem modo, & hic, Phrases Loquendi, scribendique: Umbris, Verisq; ipsis corporibus, Communes esse, Per-

mittunt SOPHI. Vbi, Imperiti, Teme-
rarii, & præsumptuosi Simiæ, V M-
BRAS Captant solas, nudas, & Inanes:
Dum Ipsi Sapientiores Philosophi, COR-
PORVM Solida fruantur Doctrina &
fructu gratissimo. Sicq; vere, Illud, usu
venire videmus: Vt Illis, Id quod ha-
bere se putabant, (umbratile,) tanquam
non Solidum & Sincerum, ex manibus
eripiatur, iustissime: & Corpora tra-
ctantibus, Vmbrarum omnis sit. conces-
sa honesta legitimaq; Comprehensio &
Cognitio. ΟΡΘΟΓΩΜΕΙΝ igitur oportet,
(O Rex,) inter V MBRAM &
CORPVS: & utriusq; distinguere fines,
vires, & usus, IVSTITIÆ Ille est Gla-
dius, Regius, Imperatoriusq; cuius, ut a-
lia multa, ita, & hoc, est præstare Diui-
num Munus. Et Arte profecto qua-
dam, interdum, Ipsi Sophi, V MBRAT-
ILES figuras, intra ipsorum Corpo-
rum Sinuosos anfractus libenter admit-

tunt:

tunt: ne *Asinis in Hesperidum Hortos*, ruditer irruentibus, electissima præbeantur *Lactuca*, cum illis sufficiant *Cardui*. Ignosces mihi O Rex, *Mundum*, de *Iniustitia* (ex Christi Auctoritate) arguenti. Neque hæc, ullo modo, hoc loco, hijs Temporibus, *Tua* præsertim commemorata *Sapientia*, *Parerga* censerì volo: immo ne *Superflua* quidem. Atque hæc hæctenus. Hunc ergo cum *MONADIS HIEROGLYPHICÆ Fætum* (Conceptione quidem *Londinensem*, Natiuitate vero *Antwerpiensem*) *Vestra Serenissima Maiestati*, humillimè Offero: *Obnixè* à vobis contendens: ut eiusdem non *De-dignemini*, nunc quidem, fieri *Com-pater*: post verò, cùm erit & ætate grandior, & fide sua *Comédabilior*, in *vestra* semper vobis ut seruire possit præsentia. Pro vestro, deinceps Ego eundem haberi

• Ut ap-
paret in
Apho-
rismis
nostris
Propæ-
deu-
mati-
cis, im-
pressis
Londi-
ni, An.
1558. ex
Aph.
52.

volo, O *Clementissime REX*: *Qui*, ut
mihi visus est toto partus Tempore Blä-
dissimo Aspectu, ante oculos versari me-
os: ita, ea ratione, facilem mihi expedi-
tumque huius in Lucem editionis, Labo-
rem fecisti. Nam quem Annos prius
continuos^a Septem, *Mente gestavi mea*,
eundē, incredibili vestra ad tantū inter-
uallū, *Virtute Magnetica*, duodecim so-
lū Dierū spacio, in hanc cōmunem Aurā
placidissime sum Enixus. Quod, *Felix*,
Faustumque esse, tum vestrae *Augustae*
Celsitudini, tum ardentissimis meis sin-
cerissimae veritatis studiis, Concedat Il-
la Sacrosancta TRINITAS, Qua in M O-
N A D I S Ineffabilis, Omnipotentia,
ante omnia Sacula, fundata,) viuit re-
gnatque Sempiterna: Cui Soli, omnis
Laus, Honor, Virtus & Gloria, ab o-
mni semper exhibeatur, decanteturque
Creatura. AMEN.

Antwerpiae, Anno 1564. Ianuarii, 29.

TYPOGRAPHO

GVLIELMO SILVIO

AMICO SVO SINGVLARI,

Ioannes Dee Londinensis

S. D. P.

VIDES Amice mi, Optime
 Gulielme, Quam unice
 charas, Praclarissimas habeam,
 Illustrissimi Regis MAXIMI-
 LIANI Virtutes: Cui ex Cordis
 mei Scriniis, Rara, excellentissi-
 maque communico Arcana: Ea-
 que ratione, illi communicanda
 Curaui, ut etiã Plures per Ter-
 rarum orbem (tum in eius Hono-
 rem, propter eximias suas, Regi-
 asque virtutes: tum ut Alii ex il-
 lo Sibi exemplum capiant: qui &

Regis Sapientissime vacare Regnorum Gubernaculis: & Philosophorum tamen, Sophorumque Stupenda cumulate addiscere Mystera potest) Plures, inquam, eisdem frui. Vestra Diligentia, & Fide queant. Duo igitur sunt, quæ mihi es orandus maxime: Unum, Ut ubique accuratam meam, in Literarum Varietate, Punctis, Lineis, Diagrammatibus, Schematibus, Numeris, aliisque, Imiteris, (quantum possis) Diligētiam: Ne, Idem Ipsum, quod Ego (DEI NVTV) peperire ex omni parte bene Formatum Corpus; Typographia Negligentia, vel Mutilum, vel Deforme prodeat in Lucem: indignum siquidem, Rege tanto; Indignum

vere

vere Philosophantium Studiis,
& laboribus, quos in eo penitissi-
me, sapissimeque examinando,
collocare volunt, Maximis. Ca-
uere tamen satis, de isto, mihi Vi-
deor, Infortunio, dum te elegi,
Istius nouiter Nati Operis Pa-
rentem Typographicum: qui o-
mnibus modis, nitidum, suisque
Bene Compositum Membris, tua
Curatura, emittere potes.

SECVNDVM, quod a te præ-
stari Optarem, haud est leue, id
quidem: Nimirum, Promiscuo
ut hominum generi, hosce, nullo
modo, in manus des Libellos. Non
quod illis ego hæc quidem, vel me-
liora, inuideam: Sed hoc inde ori-
turum mali Suspiciās: Non solum,
quod ex isto Labyrintho, Se, Mi-

seri, nunquam extricare possunt:
(Ingenium interea, Incredibili-
bus Angentes modis pessimeque
suis prospicientes Rei familiaris
negociis) sed etiam, quod, Aliis
quoque, (illis inuium) vel, ingredi
suadebunt Iter: vel de eiusdē, velut
illis explorata, Certitudine, Sce-
leratissime ementientur; Impo-
stores, Hominumque Larvæ: Vel
Denique, talia DEI MAGNA-
LIA, Esse, Negare; Aut meam,
rabidissime accusare Sincerita-
tem audebunt: nunc tandem De-
sperabundi; Ut, primo, hæc My-
steria, cum maxima Præsumptio-
ne aggressi sunt Temerarii. At
in hoc tanti Momenti negotio, Si
te bene a multis iam annis novi
(vel propter amicitiam nostram:

vel

*vel Reip. Christianæ Utilitatem;
vel saltem propter Ipsius Sapien-
tissimi MAXIMILIANI He-
roicas Virtutes, quæ nihil Cõmu-
ne cum Hominum Vulgari ha-
bent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fi-
dem tuam frustra requisivisse Vi-
dear. Cauebis tu quidem: &
per te, Honestissimi omnes
Librorum Mercato-
res. Valeas.*

Ex Museo nostro Antwerpensi:
Anno 1564. Ianuarii 30.

MONAS HIEROGLYPHI-
CA IOANNIS DEE, LON-
DINENSIS,

*Mathematicè, Magicè, Cabalisticè,
Anagogiceque, explicata:*
AD

SAPIENTISSIMVM
ROMANORVM, BOHEMIÆ, ET
HUNGARIÆ
REGEM,
MAXIMILIANVM.

THEOREMA I.

PER Lineam rectam, Circu-
lumque, Prima, Simplicissi-
maque fuit Rerum, tum, non
existentium, tum in Naturæ laten-
tium Inuolucris, in Lucem Produ-
ctio, representatioque.

THEO-

THEOREMA II.

AT nec sine recta, Circulus; nec sine Puncto, Recta artificiose fieri potest. Puncti proinde, Monadisq; ratione, Res, & esse cœperunt primo: Et quę peripheria sunt affectę, quantacumque fuerint) Centralis Puncti nullo modo carere possunt Ministerio.

THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICÆ Conspiciuū Centrale Punctum, TERRAM refert; circa quam, tum SOL tum LVNA, reliquique Planetæ suos conficiunt Cursus. Et in hoc munere, quia dignitatem SOL obtinet summam, Ipsum, (per excellentiam,) Circulo notamus Integro, Centroque Visibili.

MONAS
HIERO-
GLYPHI-
CA.

THEOREMA IIII.

L Vnæ Hemicyclium, licet hîc, Solari sit Circulo quasi Superius Priusque: Tamen SOLEM tamquã Dominum, Regemque suum obseruat: eiusdem Forma ac vicinitate adeo gaudere videtur, vt & illum in Semidiametri æmuletur Magnitudine, (Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, semper suum conuertat Lumen: SOLARIBVS Q. ita tandem imbui Radiis appetat, vt in eundem quasi transformata, toto dispareat Cælo: donec aliquot post Diebus; omnino hac qua depinximus, appareat Corniculata figura.

THEOREMA V.

ET Lunari certe Semicirculo ad Solare complemētum perducto: Factum est Vespere & Mane Dies vnus. Sit ergo Primus, quo LVX est facta Philosophorum.

THEO-

THEOREMA VI.

SOLEM, LVNAMQVE, Rectilineæ Cruci, inniti, hîc videmus. Quæ, tum TERNARIUM, tum QUATERNARIUM, apposite satis, ratione significare Hieroglyphica potest. TERNARIUM quidem: ex duabus Rectis, & Communi utrisque, quasi Copulatio Puncto. QUATERNARIUM vero: ex 4. Rectis, includentibus 4. Angulos rectos. Singulis, bis, (ad hoc) repetitis; (Sicque, ibidem, secretissime, etiam OCTONARIUS, se offert; quem, dubito an nostri Predecessores, Magi, vîquam conspexerint: Notabisq. maxime.) Primorum Patrum, & Sophorum TERNARIUS, Magicus, CORPORE SPIRITV, & ANIMA, constabat. Vnde, Manifestum hîc Primarium habemus SEPTENARIUM. Ex dua-

bus nimirum Rectis, ET Communi
Puncto: Deinde ex 4. Rectis, AB
Vno Puncto, sese, Separantibus.

THEOR. VII.

ELementis, extra suas Sedes natu-
rales, dimotis: Suos ad easdem
reditus, naturaliter, per Rectas face-
re lineas, Dislocatæ eorundem ho-
mogeneæ Partes, experientem do-
cebunt: Absurdum igitur non erit,
per 4. rectas, ab vnico Puncto, Indi-
uiduoque in Contrarias excurrentes
partes, **QVATVOR ELEMENTO-
RVM**, (in quæ Elementata, singula,
tandem resolui possunt) innuere
Mysterium. Hoc etiam notabis dili-
genter; Geometras docere, **LINEAM
EX PVNCTI FLVXV**, produci:
Nos hîc simili ratione, fieri mone-
mus: Dum Elementares nostræ Li-
neæ, ex **STILLÆ**, (tamquam Pun-

cti, Phycici) continuo Casu, (quasi FLVXV) in Mechanica nostra producantur Magia.

THEOR. VIII.

QVATERNARI, præterea Expansio Cabalistica, secundum usitatę Numerationis Phrasin, (dum dicimus, Vnum, duo, tria, quatuor) DENARIVM, summatim exhibet. Ut & ipse Pythagoras dicere solebat: Nam 1. 2. 3. & 4. decem conficiunt. Non temere ergo, CRVX Rectilinea, (id est, Vigesima & Prima Romani Alphabeti litera) ex 4. fieri re-ctis iudicata, ad DENARIVM significandum, ab Antiquissimis Latinis Philosophis est assumpta. Locus etiam illi est ibidem definitus, Vbi TERNARIVS, vim suam per SEPTENARIVM ducens, illum statuit.

THEOR. IX.

HOc autem nostræ MONADIS, SOLI, LVNÆQVE, optime conuenire videbitur: cum eorundē per 4. Elementorum Magiam, Exactissima in suas Lineas fuerit facta SEPARATIO: Deindeque, per eorundem Linearum Periphoras (Ad omnis enim datæ lineæ Magnitudinem, licet Circulum describere: per Geometriæ leges) Circularis, in Cōplemento SOLARI, fuerit facta CONIUNCTIO. Tunc enim latere non potest, quantum nostræ MONADIS, SOLI, LVNÆQVE, Crucis DENARIA inferuiat Proportio.

THEOR. X.

DOdecatemorii Arietis, omnibus est notissima, quæ est in Astromorum vsu (quasi Acioædes, Acuminataq; (figura ista: Vt &

ab hoc cæli loco, Triplicitatis Igneę,
notari Exordium cõstat. At ignis er-
go ministerium (in huius Praxi Mo-
NADIS) requiri significandum, Arie-
tis adiecimus Astronomicam notã.
Sicque breuiter, nostræ MONADIS,
vnã absolui-
mus Cõsidera-
tionem Hiero-
glyphicã: quã
sic volumus, v-
nico Contextu Hieroglyphico pro-
ferri.

LVNA.

SOL.

ELEMENTA.

IGNIS.

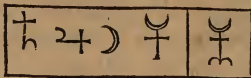
MONADIS ISTIVS, LVNA ET SOL,
SVA SEPARARI VOLVNT ELEMENTA, IN
QVIBVS DENARIA VIGEBIT PROPORȚIO;
IDQVE IGNIS FIERI MINISTERIO.

THEOR. XI.

ARietis Nota Mystica, ex duobus
Semicirculis, in cõmuni Puncto
connexis, constituta Æquinoctialis
Nycthemeræ loco aptissime assigna-

racterem, nos nunc Paraphrastice agemus: de Solaribus deinde. LVNARIS nostra Natura, dum per Elementorum scientiam, circa nostram semel reuoluta Terram, SATVRNVS mystice dicebatur. Et eadē de causa, IOVIS quoq; habebat nomen: istamq; retinebat figurā secretiorē. Et Lunā, tertia elementatā vice, obscurius sic notabant. Quem, MERCVRIVM vocare solent. Qui, quam sit LVNARIS, videtis. Istum, QVARTA Reuolutione produci, licet Quidam velint Sophi: nostro Secreto proposito tamen, non erit id contrarium; Modo Spiritus Purissimus Magicus, loco Lunę, τῆς λευχάνσεως administrabit Opus; & sua virtute Spirituali, nobiscum SOLVS, per Mediam quasi Naturalem diem sine verbis, Hieroglyphice loquatur; in Purissimam Simplicissimamq;, a nobis præparatam

Terram, Geogamicas, istas 4. introducens, IMPRIMENSQUE figuras; vel illarum loco, illam alteram.

THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Mysticus, an non ex SOLIS & ARIETIS, Hieroglyphicis, est conflatus? elementalī (partim) interueniente Magisterio? Et VENERIS, quæso, an non ex SOLIS, & Elementorum Pleniorē Explicatione? Isti ergo Planetæ, SOLAREM respiciunt περιφορὰν, Opusque Ἀναζωπυρήσεως: In cuius progressu fit tandē Conspicius Mercurius ille alter: Prioris quidem Vterinus Frater. Lunari scilicet Solariq; Elementorum Cō-
pleta Magia, vt expressissime nobis ipse Hieroglyphicus loquitur Nun-

cus,

cius, modo in illum oculos defigere, auremque illi præbere attentiorē velimus. Et, (NVTV DEI,) iste est Philosophorum MERCVRIVS, ille Celeberrimus MICROCOSMVS & ADAM. At Solebāt tamē Expertissimi Nonnulli, huius loco graduque SOLEM ipsum ponere. Quod nos hac nostra ætate non possumus præstare; nisi ANIMAM aliquam a CORPORE, arte Pyronomica Separatam, huic Operi *Χρυσσοκοσμίῳ* præficeremus. Quod & factu est difficile: & propter Igneos, Sulphureosque quos secum adfert halitus, periculosissimum. Sed illa, certe, ANIMA, mira præstare poterit. Nimirum, tunc ad LVNÆ, Discum, (Vel MERCVRII, saltem) LVCIFERVM; Immo & PYROENTA, Indissolubilibus Ligare vinculis. Tum Tertio (vt volunt) loco, (ad SEPTENARIVM nostrum Com-

TOTIVS
ASTRO-
NOMIAE
INFER-
RIORIS,
ANATO-
MIA MO-
NADICA,
PRINCI-
PALIS.

		4 ☾ †		●
		3 ☾		
6 ♀	2 †	☾ † ☾	T †	5 ☾
		☾ 7 ☾		
		☾ ☾ †		

plendum Nu-
merum) SO-
LEM nobis
istum exhibe-
re PHILOSO-
PHORVM.
Istorum duo-
rum Theore-

matum ARCANIS, significandis;
Videte quam exacte, quam aperte,
nostræ MONADIS HIEROGLY-
PHICÆ, respondeat ANATOMIA
ista.

THEOREMA XIII.

EX SOLE & LVNA, totum hoc
pendere Magisterium iam clare
confirmatum est. Huius, etiam Ter-
maximus ille Hermes, nos olim ad-
monuit: Eius Patrem SOLEM, esse,
asserens: LVNAM autem, Matrem:
Nutriri vero Scimus in TERRA LE-
MNIA. Radiis nimirum LVNARI-

BVS & SOLARIBVS, Singularem
circa Eandem, exercentibus INFLU-
ENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNÆQVE cir-
ca Terram Labores, Philosophis
proponimus Considerandos. Huius
quidem, quo modo, dum in Ariete
versatur SOLARE Iubar: Ipsa tunc in
Proximo (scilicet Tauri) Signo, Lucis
nouam recipiat Dignitatem: EX-
ALTE TVRQVE Supra innatas sibi
vires. Quam (præ aliis notabilem ma-
gis) LUMINARIUM, Vicinitatem,
Charactere quodam mystico expli-
cabant veteres: TAURI, insignito
Nomine. Quam, quidem, LVNÆ esse
EXALTATIONEM, vsque ab ipsa
prima Hominum ætate (inter Astro-
nomorum Placita,) memoriæ esse
proditum, notissimum est. At intel-

ligunt Myſterium illi ſoli, qui abſoluti euasere Myſteriorum Antifites. Vt & ſimili ratione, VENERIS eſſe DOMVM, dixere TAVRVM: Caſti nimirum Prolificique CONIVGALIS AMORIS: Sic enim ἡ φύσις, τῇ φύσει τέπειται: Vt Magnus ille OSTANES in Secretiſſimis ſuis Recondidit Myſteriis.

2. SOLIS vero, qua ratione, Ipſe poſt Aliquas ſui Luminis, admiſſas Eclipſes; MARTIVM Robur accipit: & in eiſdem quoque DOMO (Noſtro ſcilicet Ariete) veluti in ſua Triumphare dicitur EXALTATIONE. Quæ ſecretiſſima Myſteria, noſtra etiam MONAS clariſſime, perfectiſſimeque demonſtrat: TAVRI quidē iſta quæ hīc eſt depicta Hieroglyphica figura: & illa MARTIS:

Taurus.

LUNAE EXALTATIO.

Aries.

ELEMENTA.

SOLIS EXALTATIO.

quam

quam 12. & 13. Theoremate adduximus: quæ SOLEM Recta in ARIETEM tendentem, indicat. Ex præfenti autē Theoria, Alia nostræ MONADIS sese offert Anatomia Cabalistica: cuius ista est vera Artificioſaq; explicatio. LUNÆ, SOLISQUE EXALTATIONES, MEDIANTE ELEMENTORVM SCIENTIA.

ANNOTATIO.

Duo hic maximopere notanda esse Censeo: unum, quod Tauri Hieroglyphica ista figura, nobis Græcorum Diphthogum, exacte representet, Primæ Declinationis, Gignitiuam semper singularem Terminationem. Secundo, ex apta Metathesi Locali, dupliciter nobis ALPHA commonstrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus solum, vel se mutuo (ut hic) secantibus.

THEOR. XVI.

IAm nobis de *CRVCE*, paucis, ad nostrum propositum, est Philosophandum. *CRVX* nostra, licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqualibus illis quidem, confecta sit: non se mutuo tamen in æquales dissecant longitudines. Sed tum æquales, tum inæquales partes, in Mystica nostræ Crucis distributione, haberi volumus. Innuentes, in Binarum ita sectarum potestate (eo quod æqualis sunt Magnitudinis) *CRVCIS* quoq; *Æquilateræ*, virtutem latere. Generalissime enim, *CRVCE*, ex æqualibus Rectis, fieri iussa, æquali profecto linearum Decussatione, eam fieri debere, *NATURÆ* quædam requirit *IUSTITIA*. Secundum cuius Iustitiæ Normã, de *Æquilatera CRVCE* (qualis est Latini Alphabeti litera vigesima prima) hæc quæ sequuntur,

perpen

perpendenda proponemus. **CRV-**
CIS, Rectilinearæ, Rectangulæ, & **Æ-**
 quilateræ, Si per commune sectionis
 punctum, & Cōtrapositos angulos,
 Recta vbicunque transire concipia-
 tur: Ex vtraque parte, sic transeuntis
 Rectæ, Crucis factæ partes, sunt o-
 mnino similes & æquales: Quarum
 figuræ, eadem sunt, cum illa Lati-
 norum litera, quæ Vocalium esse
QVINTA, recepta est, & ad **QVIN-**
ARIVM denotandum apud Antiquis-
 simos Latinorum Philosophos vñta-
 tissima erat: Idque haud absurde ab
 illis esse factum Censeo; cum sit De-
 narii nostri, Conformis Medietas.
 Ex illius ergo figuræ, Sic
 duplicatæ (ex hac Hypo-
 thetica Crucis diuisione)
 protuenientis, ea ratione,
 qua **QVINARIVM** vtræque repræ-

sentant (licet erecta altera, Altera au-
 tem hic sit euerſa) Monemur, Radi-
 cum Quadratarum hic imitari Mul-
 tiplicationem Quadratam: (quæ hic
 mirabiliter in NUMERVM CIRC-
 LAREM incidit, ſcilicet QVIN-
 ARIVM) Vnde produci certo conſtat,
 VIGINTI & QVINQUE: (vt & ipſa
 littera, eſt vigefima: & vocalium
 Quinta.) Nunc vero alium ſitum
 iplius CRVCIS æquilateræ conſi-
 derabimus: iſtum nimirum: qui no-
 ſtræ MONADICÆ CRV-
 CIS Situi eſt ſimilis: Simi-
 lem autem hic fieri Crucis
 Diuiſionem bipartitam (vt
 ſupra) ſupponimus. Vnde
 alterius literæ, Latini Alphabeti, ſe
 monſtrat etiam geminata figura: e-
 recta vna; euerſa, & auerſa, altera:
 Quæ (ex Latinorum vetuſtiſſima cō-
 ſuetudine) ad QVINQVAGINTA

repræ-

repræsentandum, in usu est. Istud, inde mihi primo statutum videtur: Eo quod sit & illa quidem QVINARIi, Nota; ex nostro Crucis DENARIO, essentialiter desumpta: at eo situ Locatæ, quo, omnium Mysteriorum Maximi, ipsa Crux, est Consummatissima, Hieroglyphica Nota: Vnde DENARIi Potestatem, in sua QVINARIA Virtute COMPLECTENS, QVINQVAGENARIO NUMERO tanquam suo Partui, gratulatur. O, MI DEVS, QVANTA HÆC MYSTERIA? & Nomen illi, E L. Immo & hac ratione quoq;, ipsam Denariâ Crucis virtutem respicere videtur; quod Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipsum Crucis Denarium sit constituta: & ab alterutra, ipsa sit, ordine, Decima. Et cum in CRUCE, duas eiusmodi integrales esse partes ostendimus (Numera-

lem nunc solum earundem vim Cōsiderantes) CENTENARIUM inde excrefcere apertiffimum eft. At fi, ex Quadratorum Lege, Mutuam partiantur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius QVADRATVS, ad prioris Circularis Numeri Quadratum, comparatus: & eidem Applicatus, etiam CENTENARIUM, denuo reftituet: vt & ipfa CRVX, fecundum Sui DENARII Potentiam, fe explicans, CENTVRIO efle agnofcetur: Et tamen cum fit nifi Vnicus ipfe CRVCIS Character: Vnum quoq; repræfentat: Hic ergo (præter alia notatu digniffima) ab iſtis CRVCIS Theoriis, Numerare, & Progredi iam ſumus edocti adhūc modum: Vnum, Decem, Centum. DENARIA ſic nos euehente CRVCIS Proportione.

THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremateliquêre potest, in **CRUCE** nostra **QUATVOR** rectos considerari, angulos: Quorum vnicuique, **QVINARI** attribueret significationem, præcedens doceret Theorema: Vno quidem locatis modo: At alterum obtinentibus Situm; Idem Theorema **QVIN. QVAGENARI** Numeri, fieri Hieroglyphicas Notas admittit: Ita, euidentissimum est, **CRUCEM DENARIUM** notare vulgariter: Tum in Latini Alphabeti ordine, literam esse vigesimam primam: (Vnde est factum, quod, Sophi, Mecubales, dicti, viginti vnum, per eandem Significabant Literam:) Denique, & Simplicissime considerari posse: vt Vna Nota, esse conspicitur; qualemcunq; & quantamcunque aliam habet potestatem. Ex quibus omnibus, optima Demonstratione Cabalistica cõcludi

posse videmus: C R V C E M nostram,
Mystis, D V C E N T A, Q V I N Q V A -
G I N T A D V O, mirabili Compēdio
Significare posse. Q V A T E R enim
Q V I N Q V E; Q V A T E R Q V I N Q V A -
G I N T A; D E C E M: V I G I N T I V N V M;
& V N V M: D V C E N T A Q V I N Q V A -
G I N T A D V O efficiunt. Quem Nu-
merum, duabus adhuc aliis ratio-
nibus: ex prāmissis vt nos elicere pos-
sumus; ita Cabalisticis Tyronibus,
eundem commēdamus eruendum:
breuitati sic Studentes: Eiusdem ta-
men Magistralis Numeri, variā pro-
ductionem artificiosam, Philosopho-
rum dignam Iudicantes Considera-
tione. Nec vos, aliam, hīc, Mystago-
giam Celabo, Memorabilem. C R V -
C E M nostram in duas alias literas, se
Distribui Passam, Videntes: Si, vt
Numeralem earundē virtutem quo-
dam modo perpendimus prius, ita

vicissim

stendentem. Et suo pte N v t v, Secretissima huiusce Physicæ ANALY-
s eos Myſteria, apertissime detegē-
tem. O V I autem figuram, isti C o-
ORDINATIONI adhibere: Cæleſtiſ
N v n c i i, dum Theoricos, Cæle-
ſtesque Geſtus, ſumus aliquando
Contemplati, fuimus edocti. O v a-
L E M enim, Ipſum, in Æthere, ſuo
Curſu Figurare Circuitionem, A-
ſtronomis eſt notiſſimum. Et, cum
Dictum, Sapienti, Sat eſſe debeat: En
noſtras huius Cæleſtis Conſilii Inter-
pretationes (ſic Hieroglyphice pro-
poſitas:) prædictis omnino Conſen-
taneas. H I N C Moniti, diſcāt Miſer-
rimi Alchimiſtæ, ſuos agnoſcere Er-
rores varios: Quæ ſit Albuminis O-
V O R V M A Q V A: Q V O D E X V I T E L-
L I S O L E V M. Quæ O V O R V M C A L X:
H I N C, Imperitiſſimi illi Impoſto-
res, cum illorum Deſperatione, In-
telli-

telligent: Aliaque his similia, perplura. Hic PROPORTIONATVM ANATVRA, FERETOTVM HABEMVS. Hoc illud est OVVM AQUILINVM, Quod SCARABEVS, olim dirupit propter INIVRIAM, quam Timidis Brutisque Homini- bus, Illius AVIS Violentia & Cru- delitas intulit: Licet ad Scarabei An- trum (Auxilii Implorandi Gratia) ali- quibus confugiētibus, non inde tamē liberatis: Sed ipse solus Scarabeus, hāc sibi vindicandam INIVRIAM, modis omnibus, existimans: Vt erat alacri a- nimo, Constantique voluntate pa- ratus, ita ad id præstandū, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde variis Conatibus AQUILAM dum perse- queretur Scarabeus: Subtilissima FIMI Arte vsus, Illius tandem (vel in Iouis Gremio depositum) OVVM, in TERRAM PRÆCIPITARI

adeoque DISRVMPI effecit. Et eadem, aliave ratione Aquilinam tandem totam Speciem, e Terris deleuisset Scarabeus, nisi, (malum tātum Præcauens,) Iupiter effecisset: Quo Anni tempore, Aquilæ sua sollicite curant OVA, Nulli vt circumuolitent SCARABEI. Illis tamen Consularem, qui istius AVIS vexantur Crudelitate, ab ipsis Heliocantharis (qui ita certis Temporum Curriculis latitando viuunt) Vtilissimam artem discere: Quibus, iam licet non faciant ipsi, esset tamen longe gratissimum, suis INDICIIS & Signis, de suo Inimico, Vindictam sumi posse. Et hic (O Rex) non Æsopum conari me vt agam, Sed Oedipum, Faterentur, si adessent, Illi, quorum Mentis, ita de Nature Summis Fabulari Mysteriis, primo subiuit. Esse profecto quosdam noui qui SCARABEI AR-

TIFICIO, Si haberent DISSOLV-
TVM AQVILINVM OVVM, CAL-
CEM eiusdem, cum Albumine puro,
totoque TEMPERARENT primò.
Deinde illud TEMPERAMENTVM,
VITELLI liquore toto, artificioso
ordine, oblinirent: voluendo, reuol-
uendoque: Vt Scarabei suas conglo-
merant Pilas. Ita, magna fieret OVI
METAMORPHOSIS: Iam scilicet
disparēte,

& quasi in-
uoluto AL-
BUMINE
ipso (illis
multis ve-
luti Heli-
cis Reuo-
lutionibus

factis) in ipso VITELLINOSO LI-
QVORE. Cuius Artificii, tale Hiero-
glyphicum signum, NATVRÆ haud

displicebit Oeconomis. Sæculis prioribus, multum esse a grauiſſimis, & Antiquiſſimis celebratum Philoſophis, tale Artificium, legimus: certifiſimum & vtiliſſimum. Anaxagoras certe, ex hoc Magiſterio, excellentiſſimam, Poſt, fecit Medicinam: vt in ſuo *περὶ τῶν φροφῶν φυσικῶν* libello videre licet. Nihil hic eſſe extra noſtræ M O N A D I ſ virtutem Hieroglyphicam, qui animum iſtis Myſteriis ſincerius applicat, clariſſime perſpiciet.

THEOR. XIX.

QUOD SOL & LVNA, omnibus cæteris Planetis, longe fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, ſuas Corporales infundant Vires: Omnium rerum Corporatarum ANALYSIS PYRONOMICA, Eſſectu demonſtrat: LVNÆ dum reſundunt Aqueum Humorem. SOLIS QVÆ Igneū Liquorem: quibus, Re.

rum

rum Mortalium Sufientatur COR-
PVLENTIA TERRESTRIS.

THEOR. XX.

Licet fatis bona ratione Hierogly-
phica, fupra, demonftrauimus,
ELEMENTA, per Lineas Rectas fi-
gnificari: Hic tamen de CRVCIS no-
ftræ PVNCTO Quafi CENTRALI,
Exactiffimam dabimus Speculatio-
nem. In TERNARII noftri Confide-
ratione, nullo modo, Illud Abefle po-
teft: in eo noftri BINARII Situ. Si e-
nim abefle poffe, Quis (Diuinæ Im-
peritus Mathefeos) contenderet: Ab-
efle Supponat. Non erit ergo Reli-
quus, BINARIVS nofter: Sed emer-
get QVATERNARIVS: Puncti illius
Ablatione, Difcontinuata Linearum
vnitate. At Binarium efle Reliquum,
vna nobifcum Suppofuit aduerfarius
nofter: Erit ergo & BINARIVS, idem,
& QVATERNARIVS, eadem

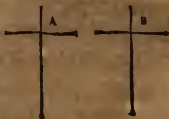
consideratione. Quod $\tau\omega\sigma\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\omega\varsigma$ esse, satis est Manifestum. Adesse ergo ex omni Necessitate, debet illud PUNCTVM, quod cum BINARIO, nostrum Constituat TERNARIVM: nec Aliud quid eius loco SUBSTITVI potest. Non tamen est de Hypostatica Proprietate, ipsius BINARII: nec aliquo modo Pars. Quod non sit Pars, hinc demonstratur. Omnes Lineæ Partes, sunt Lineæ. At illud esse PUNCTVM, hypothesis confirmat. Non ergo BINARII illius Pars aliqua: Vnde multo minus de Hypostatica Proprietate Binarii. Proinde NOTANDVM est maxime, quod & Propriam Habeat HYPOSTASIM: Et nihilo minus tamen, in ipsis nostri BINARII Longitudinibus LINEARIBVS, contineatur. Et quia, Sic, VTRISQVE videtur esse COMMUNE; QVANDAM, & IPSVM,

BINARI, SECRETAM REGI-
PEREIMAGINEM cenferi. Vnde,
QVATERNARIVM, Hîc, D E-
MONSTRAMVS, IN TERNARIO
QVIESCENTEM. Tu, mi Deus,
mihi ignofcas obfecro, Si erga tuam
nunc Peccauerim Maieftatem, tan-
tum, in Publicis, Scriptis, Reuelans,
Myfterium. Sed Spero, quod, Soli,
qui funt Digni illud vere Intelligent.
Pergamus nunc ad noſtræ CRVCIS,
illum, quem assignauimus QVATERNARIVM. Vbi an Abefſe illud
PUNCTVM poteſt, quod IBI Re-
præſentatur, perpendamus. Mathe-
matica profecto nos docet remoueri
poſſe. Nam non Solum, EO SEPA-
RATO, RELIQVVS Eſt noſter QVA-
TERNARIVS: Sed cum DISTIN-
CTOR longe tum CLARIOR in o-
mnium oculis erit FACTVS. NVL-
LA SVÆ SVBſTANTIALIS PRO-

PORTIONIS RECEDENTE PAR-
TE: SED SUPERFLVO, ET CON-
FVSIONIS PVNCTO, SIC DA-
MNATO, REIECTOQVE. O o-
mnipotens Diuina Maieſtas, QVAN-
TAM TVIS APICIBVS, ET IO-
TIS, IN TVA DESCRIPTIS, DI-
SPOSITISQVE LEGE INESSE
SAPIENTIAM, ET INEFFABI-
LIVM MYSTERIORVM INFINI-
TATEM, CONFITERI COGIMVR
MORTALES: SI MAXIMA TER-
RENA SECRETA ET ARCANA,
VNIVS ISTIVS PVNCTI, A ME,
(AT IN TVO LVMINE) LOCATI
ET EXAMINATI, INDICIO
VARIO, EXPLICARI ET FI-
DELISSIME DEMONSTRARI
QVEANT: PVNCTI videlicet in
TERNARIO diuino, nullo mo-
do SUPERFLVI: AT PVNCTI
in QVATVOR ELEMENTO-

RVM REGNO, considerati, FÆ-
CVLENTI quidem, CORRUP-
TIBILIS, TENEBRICOSI. O
Terque, Quaterque Beatos illos, qui
illud TERNARI, (quasi COPV-
LATIVVM) ADIPISCI possunt
PUNCTVM: & illud QVATER-
NARI, TETRVM & SVPERFLV-
VM, AMANDARE Tenebrarumq;
Relinquere Principi. Sic, ad CLARİ-
TATIS NIVÆ, & ALBARVM
VESTIVM Ornamenta peruenie-
mus: O MAXIMILIANE,
Quem, Deus, (ista Mystagogia, aut
Austriacæ Familiæ aliquem) Maxi-
mum, aliquando faciat (vel me qui-
dem in Christo Dormiente) ad sui
Tremendi Nominis Honorem: in
istis, Istis, (Puncti in TERRIS SV-
PERFLVI,) abominandis Tene-
bris; & vltius, intolerabilibus.
Sed ne Ipse iam Superflua (non

apto scilicet loco) profundam verba,
 intra Propositi mei Cancellos, actum,
 nunc me recipiam. Et, quia, illis
 Sermonem iam abfoluerim, quorum
 Oculi in eorum Sedēt Corde: Nunc
 mihi ad illos cōuertenda Oratio est,
 quorum Corda in eorum adhuc pro-
 mineant oculis. Quæ hoc loco dixi-
 mus, En C R V C I S adscripta figura,
 aliquo modo repræsentare potest.
 Primum, de P V N C T O, in Binis Æ-
 qualibus L I N E I S (æqualiter & inæ-
 qualiter decussatis) N E C E S S A R I O;
 Veluti hic, ad A Deinde, ad B (quasi
 quādam Puncti superflui ablati, Va-
 cuitatem) distin-
 ctas videtis, Q V A-
 T V O R rectas Li-
 neas: a P V N C T O,
 prius illis com-
 muni, S E P A R A T A S: Illis, inde, nul-
 lo eueniente sui detrimento. Ista est

via,

via, per quam Nostra MONAS, per
Binarium, TERNARIUMQUE pro-
grediens, in QVATERNARIO Puri-
ficato, sibi Vni restituatur, per Æ-
qualitatis Proportionem. (Quodq;
enim Totum, suis omnibus partibus
est Æquale.) Hocque dum fiat, nihil
interea Externarum admittit, No-
stra MONAS, Vnitatum, Numero-
rumve: Cum ipsa sibi exactissime
Sufficiat: Suis absolutissima Nume-
ris omnibus. In quorum Amplitudi-
nem, tum Magicis diffunditur mo-
dis: tum non vulgari, post, Artificis
Industria, & maximo Ipsius Mona-
dis Emolumento, (in Dignitate &
Potentia) ad suam Primam Propriã-
que Restituitur MATERIAM: inte-
rim, quæ ad genuinam hæreditariã-
que suam non Spectant Proportio-
nem, omni modo & diligentia, rese-
ctis, reiectisque in æternum Facibus.

THEOR. XXI.

SI, Quod in nostræ MONADIS Re-
cessibus, Interius Latebat Inuo-
lutum, esset in Lucem erutum; com-
mutatisque vicibus, eiusdem Partes
Primæ, quasque Exteriores, Loco
Includerentur Medio, Qualis inde
fieret MONADIS Philosophica Trás-
formatio, Superius Vidistis: Nunc
vero, Mysticæ MONADIS, aliam
vobis proponemus Localem Com-
mutationem: Partibus illis, vnde S V-
PERIORVM PLANETARVM, Cha-
racteres nostri Hieroglyphici, sese
nobis obtulere prius, Sursum hîc ere-
ctis: eaque ratione, reliquis quidem
deinceps Planetis, cum singulis Sor-
tientibus Situm, quem illis Plato ad
scribere fere visus est: Si rite ex
Positione ista desumantur. In
ipso enim Acumine Arietino,
Cõueniunt Saturnus, Iupiter, —

Mars:

Mars: deinde descēdendo, Crux Veneri Mercurioq; inseruit. Sequuntur tandem ipsē Sol, & infima, LVNA. Sed hæc alio sunt ventilanda, loco: Nostræ tamen MONADIS hosce nolui celare Thesauros Philosophicos. Sicque vnam rationem dare, cur ita MONADIS mutari Situm, cōsultum duximus. Sed, alia, quæ in rem vestrā esse scio, Videte, Auditeq;, de hoc Situ, maiora: paucisq; explicanda. Distribuemus igitur MONADEM, (hoc nouo modo Locatam) in Anatomica Membra

B.D.C. Vbi, in illo nouo TERNARIO; ipsius D, & C, vel Rusticis quidem, sunt no

tæ FIGURÆ. At ille TERTIVS, qui per B designatur, non tam facile a Cunctis cognosci potest. Nec illud

- quidem leuiter est considerandum:
1. illas tã notas FORMAS, D, & C; separatas diuerſasq; ab illo B, ostendere
 2. ESSENTIAS: Secundo, quod istius C, cornua, deorsum, quasi TERRAM versus conuerti conspiciantur: Et, D illius, ea pars quæ ipsam C, illuminat: versus terram, deorsum Scilicet, respicit: in cuius solius Centro, est Visibile PUNCTVM: vere TERRESTRE
 3. Et Quod vtraque Denique D & C, ad Inferiora magis loca, hic suum Hieroglyphicum faciunt Indicium, quam B. Terra autem, Hieroglyphice, STABILITATEM, & FIXIONEM notare nobis potest. Qualia ergo sint D, & C, inde, concludendum relinquo. Vnde etiam Magnum nunc notare SECRETVM, Quisq; potest: de Priore SOLE & LVNA, quæ diximus, quomodo hinc Interpretationē pleniorē, & maxime necessariam,

recipe-

recipere possunt: Illis quidem, vsque in hunc locum, sursum positis: Lunaribusque Cornibus sursum eleuatis. Sed de hoc Satis. TERTII nunc illius, iuxta nostrę Hieroglyphicę Artis Fundamenta examinemus NATVRAM. Primo, in Capite gestare videtur LVNAM DVPLICEM. Vel Arietē, nostrum, (sed inuersum Mystice.) Deinde Elementorum habet annexum Hieroglyphicū Signum. Quantum ad LVNAM Duplicatam attinet: Sic (iuxta Materiam subiectā) explicari potest: DVPLEX LVNÆ GRADVS. De gradibus loquimur illis, quales Physices Periti, QVATVOR tantum inter omnes possint inuenire Creatas NATVRAS: Nimirum ESSE, VIVERE, SENTIRE, & INTEL- LIGERE. Primos ergo Duos istorum Gradus, huic inesse annotantes: Sic dicemus: LVNA EXISTENS, VIVA.

Vitam vero Quidam per Motum definiunt. MOTVS autem Sex sunt notissimæ Species. CRVX certe quæ adiuncta est: Elementorum hic requiri Notat Artificium. Præterea, in istis nostris Theoriis, vt SEMICIRCVLVM, LVNÆ esse Hieroglyphicum sæpissime tradidimus: Ita & Integrum Circulum, SOLEM significare: hîc autem, duo sunt Semicirculi; Sed SEPARATI (ad commune PUNCTVM Copulati tamen) qui, si apte coniungantur (vt arte possunt quidem) SOLAREM nobis Circularemq; referre possunt Plenitudinem. Ex istis simul consideratis, sic Summatim, Hieroglyphice, nos hanc proferre posse Sententiam patet. LVNA EXISTENS VIVA, PER ELEMENTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRÆ-

SENTET

SENTET PLENITVDINEM, SVIS
SIMVL ARTE CONNEXIS SEMI-
CIRCVLIS. Compleatur ergo: Fiatq;
ille, (quem diximus) CIRCVLVS: vt,
per E literam, hic annotauimus. Me-
mores ergo simus, primo hunc SO-
LAREM GRADVM, non Natura no-
bis fuisse obuium, sed ARTIFICIA-
LEM, FACTITIVMQVE iam esse: Et
eum quidem, nobis se obtulisse pri-
mo aspectu; & Natura sua, (videlicet
in B) suis Partibus Laxis, Fluxis, disso-
lutis; non SOLIDE in Solarem Spe-
ciem Compactis. Deinde horum Se-
miculorum Semidiametrum, non
esse æqualem Semidiametro D & C
(nobis ita natorum, & omnibus No-
tissimorum) sed Minorẽ multo. Vn-
de Clarum est: nõ esse tantæ Ampli-
tudinis, ipsũ B, quantæ sunt ipsa D, C.
Et hoc bene nobis cõfirmat E ipsum:
opere isto Circulari, a B, in Speciẽ E,

promoto. Nam inde nobis emergit
VENERIS solum Character. Aper-
tum ergo iam fecimus, Hieroglyphi-
cis istis Syllogismis: Ex B, non sperā-
dum nobis verum D. Nec fuisse pri-
mo veram C, in natura B: Vnde non
fuit *VERA*, *LUNA*, viua. De *VITA*
ergo & Motu quoque iam dubitare
potes: an vere & Naturaliter, sic se
habeant: Erunt tamen, vt iam Pru-
dentibus Elucidauimus, ad minus
ANALOGICA quidem, *OMNIA*,
quæ simili (de B) dicuntur Phrasi: vt
& superius, quæ de C, & D, perstrin-
ximus breuiter, *ANALOGICE*: Ipsi
B, cum suis *ELEMENTIS*, *Proprie*
conueniunt. Quæ de Arietis etiam
Natura adduximus, huic debent ex-
acte conuenire: cum eandem illius
in suo capite (licet inuersam) gesserit
Figuram: vt & Elementorum eadem
Nota Mystica, ipsi B adiungitur.

Cum

Cum ex hac tamen Anatomia videmus, quod ex vnico nostræ MONADIS corpore (tali dissecto arte) iste nouus prodierit TERNARIUS: Inde, dubitare non possumus, Eiusmodi MEMBRA, mutuam inter se amplexura SYMPATHIAM: VNIONEMQVE MONADICAM ABSOLUTISSIMAM, sua quasi sponte, admissura: Ita in istis MEMBRIS, MAGNETICA virtus est vegeta.

Hoc denique annotare libuit, (animi recreandi gratia:) Quod ipsum B, nobis, RVSTICAS, tot literas expeditissime exhibet, quot Puncta, sursum, conspicienda in capite, & quasi Fronte gerit: istas ~ { } scilicet tres: vt & alias quasi sex: (Summatim autem ter tria) RVDES valde & impolitas, fluxiles volubilesque: vt, ex Semicirculis, vno vel pluribus, easdē esse factas videtis. Sed Expertorū

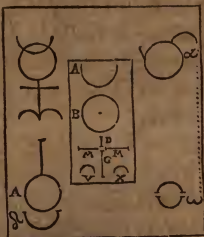
literatorumq; manibus inest firmior
 Stabiliorque ISTAS FORMANDI
 L I T E R A S Ratio. Myſteriorum in-
 finitatem, hîc ante oculos habui: ſed
 volui cum hoc Ludicro, iſtâ abrum-
 pere Theoriam. Haud parum tamē
 me quorundam promoturū. Cona-
 tus intelligo: Si (priori ſuo Myſtico
 Situi, reſtituta noſtra MONADE. Cō-
 poſitisq; Artiſcioſe ſingulis Mēbris)
 Saltem moneam eoſdem, hortorque:
 accuratius, NVNC eruēre, QVIS fuit
 IGNIS ille ARIETINVS, TRIPLICI-
 TATIS PRIMÆ. QVIS Ille Œquino-
 ctialis noſter. QVIS in cauſa fuit,
 quod SOL EXALTARI poterat SV-
 PRA VVLGAREM SVVM GRADVM:
 Ceteraque priora, perplura, SECVN-
 DIS SAPIENTIORIBVS PER-
 CVRRERE MEDITATIONIBVS.
 Sed nos ad alia nunc properantes, di-
 gito tantū aliis iter indicare, (cui
 inſiſtere

insistere debeant) non amicè solùm,
sed etiam fidelissimè voluimus: My-
steriorum (vt diximus) aliorum ta-
centes tamen infinitatem Conspi-
cuam.

THEOR. XXII.

Nondum nostræ **MONADIS** esse
exhausta Mysteria, facilè lique-
bit. Si secretiora quædam **ARTIS**
SANCTÆ Vasa (omnino Cabali-
stica illa quidem) Solis Initiatis Re-
uelanda; ex eiusdem **MONADIS**
officina caute desumpta, Vestræ Se-
renitati Regiæ, nunc exhibuerim
spectanda. **OMNI** ergo **NEXV**
nostræ **MONADIS** Sapienter **DISSO-**
LUTO, singulis partibus (distinctionis
gratia) literales addamus Notas: pro-
ut hîc factû videtis. Monemus ergo,
& esse Vas quoddam Artificiale, ex **A**
& **B**: cum (vtrisque communi, & iam

Manifestādo
SEMIDIAME-
TRO) ipsa
quidem M,
factum: Et,
ab Alphabeti
Gręci, Prima,
hac litera, so-
la partium lo-

cali Metathesi, diuersum: vt Videtis:
Ex Recta enim, Circulo & Semicir-
culo, Veram illius, Mysticamq; iam
nos primi docemus, Symmetriam (li-
cet supra etiam monuimus, ex Circu-
lo & Semicirculo eandem fieri posse:
omnia tamen in idem recidunt pro-
positum Mysticum) At, λ , & δ :
Primum quidem, aliorum sunt Va-
forum quasi imagines: (λ , quidem
VITREI: δ autem, Terrei.) Sed, se-
cundo in loco, λ , & δ , nos memores
reddere possunt, cuiusdam Pistilli &

Mortarii,

Mortarii, ex Materia (vere) tali præparandorum, Vt cum iisdem Margaritis Artificiales non perforatas, Laminas Crystallinas, Beryllinasque: Chrysolithos, Rubinos deinde preciosos: Carbunculos & alios Rarissimos Lapidés Artificiales in Pulveres subtilissimos Conteramus. Denique quod cum ω notatum videtis, Vasculum est, Mysteriorum Plenissimū: & ab ipsa Ultima Alphabeti Græci littera, (ad suam primam institutā Mystagogiam nunc restituta) vel sola partium manifesta Metathesi locali discrepans: ex duobus & illa quoque constante Semicirculis. De Vulgaribus præterea Necessariis Vasorum, tum figuris, tum (vnde fieri debent) Materiis, non est necesse hoc loco, vt verba faciamus. Hoc tamen erit cōsiderandum, α , sui Muneris obeundi captare Occasionem, ex Secretissi-

mo breuissimoque Spiraculi ARTIFICIO; Et (חמירי ששם ושדה קרב) [או litro vinium אחור ממעל במוג.) חמלה Tyronibus OPERIS expeditissimum eliciet Primordiale Specimen; Interim dum SVBTILIORA Præparandi, artificiosior illis innotescat Via. At in λ, vitreo (In præcipui sui officii functione,) Aër omnis externus, Ventusve damnum adferret magnum.

ω, autem, OMNIUM est HORARVM
 ΗΟΜΟ. Πόσιμα.

Τῆς ἰεραῆς Τέχνης, Quis iam non potest subodorari, suauissimos & saluberrimos Fructus: vel ex istarum (dico) duarum tantum literarum enascentes Mystério? Quorum aliquos quasi in speculo videndos, propius aliquantulum ex nostris HESPERIDVM HORTIS adducemus: Nihil, extra nostram MONADEM, in medium

dium ferentes. Ipsa enim quæ in Alpha apparet Recta Linea, omologa illi est, ex postremæ Anatomix, Crucis parte ea, quæ Litera M, notatur: reliqua etiam, inde patere potest, vnde huc veniant.

	Existens ante Elementa.	Adam Mortalis Mæculus & Pecmina.	Mortifi- cans.	Adumbra- tus.	Natus in Sæculo.
	Elementaris œconomia.	Elementalis Genalogix Consum- matio.	Cru.	Cru.	Holocau- stus in Cruce.
	Existens post Elementa	ADAM IMMOR- TALIS.	Vivificans	Manifestas- simus.	Rex Regum Vbiq.
Concepius Singulari In- fluentia.	Potentia Semen.	Creatio Hyles.	Matrimo- nium Ter- restre.	Principium.	
Passus & Sepultus.		Depuratio Elementalis.	Crucis Martyrium	Medium.	
Resurgens, propria vir- tute.	Gloria Triumphus	Transfor- matio.	Matrimo- nium Divinum.	Finis.	

His paucis, tales me scio non ἀ-
 φορμάς, solum, sed Apodixes dare illis,
 quibus Igneus intus viget gliscitque
 Vigor, & cęlestis Origo: vt facile iam
 magno Democrito aurem præbeāt:
 τὸ τῆς Ψυχῆς πρædicenti ἴαμα, καὶ παντός μό-
 χθ' αὐτῆς λυτῆριον κατασκευάσαι βελομένοις, non
 Μυθικὸν esse hoc Dogma, sed Μυστικὸν, &
 Arcanum: vt & illi, qui asseruit, quod
 λόγῳ διμικρῶν κόσμος μεθοδεύεται: ἵνα ὁ θεό-
 φρων καὶ ὁ θεογενὴς ἄνθρωπος, διὰ τῆς ευθείας ἐργα-
 σίας, καὶ μυστικῶν λόγων μάθῃ.

THEOR. XXIII.

Si^{ty}mmetrias, iam, in nostræ Mo-
 NADIS Constructione Hierogly-
 phica, a nobis obseruatas: & ab illis,
 qui in Annulis, Sigillisve eandē gesta-
 re, vel aliter habere, gratum erit, ob-
 seruandas: accurate annotatas hic ex-
 hibemus. In Nomine IESV CHRIS-
 T I, pro nobis CRVCI, affixi (cuius
 Spiritus celeriter hæc per me Scribē-
 tis, Calamum tantum, esse Me, &

Opto,

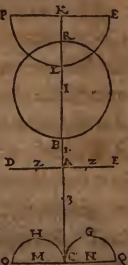
Opto, & Spero.) Ex *ELEMENTORVM* nostra *CRUCE*, omnes istas nunc petemus *Mensuras*. Vel hac quidem (iuxta *PROPOSITI ARGUMENTI MATERIAM*) ratione: Quod, sub Cælo *LUNÆ*, quidquid suæ Generationis capit *Exordium*, vel ex *QUATTOR* Elementis est coagmentatum: vel Elementaris ipsa quidem est *ESSENTIA*: Idq; modis variis, non Vulgariter cognitis. Et quia in nulla re Creatâ, Elementa ipsa, in *Æquali* sunt *Proportione*, vel *virtute*: Arte tamen ad *Æqualitatē*, in quibusdam (vt *Sophi* norunt) rebus, reduci possunt: in *CRUCE* nostra, *Æquales* & non *Æquales* constituimus partes. Quod, alia ratione, Idem & *Diuersum*: siue *Vnum* & *Plura*, nominare possumus. *CRUCIS* æquilateræ, (vt supra monuimus) in *Secreto*, admittentes *Pro-*

Proprietatem. At, Si SYMMETRI-
ARVM hîc positarum, rationes (quas
tenemus) singulas, in medium ad-
duceremus; vel aliter, quàm (Sapien-
tibus) abunde satis, per totum feci-
mus opusculum, demonstraremus
causas; Propositi nostri, Limites, no-
bis, haud temere præscriptos, transi-
liremus.

ACcepto, in plano, Puncto aliquo:
Veluti A: per idem, vtrinq; duca-
tur Recta satis longa: quæ sit C, A,
K. & super lineam K, C, a Puncto A
erigatur Perpendicularis: Vtrinq; ad
sufficientem producta Longitudinẽ
(in Infinitum, solent dicere Geome-
træ; bene, incommoda præcauentes)
Quæ admittatur esse D A E. Iam
in A K; accipiatur Punctum, vbi li-
bet; & sit B. Habita primum nunc
A, B, (nostri scilicet operis commu-
ni Mésura) huius, Tripla capiatur, ab

A ver-

A versus C: & ponatur esse AC. Ipsius AB, Dupla fiat AE. Et Dupla ipsius AB, sit AD. Ita quod tota DE, sit ipsius AB, Quadrupla. Sic ergo nostram CRUCEM ELEMENTALEM confecimus. Ex AB, AC AD, & AE. Linearum Scilicet QVATERNARIO. Nunc, ex BK, resecetur recta, æqualis ipsi AD: & sit BI. Centro I, & Interuallo IB, describatur Circulus; qui sit BR: secans rectam AK in puncto R. A puncto R, versus K, rescindatur recta æqualis ipsi AB; & sit RK. Ad punctum K, educatur vtrique, (ad angulos rectos, cum ipsa AK) Sufficientis longitudinis linea recta: quæ sit P, K, F. Ab ipso K, puncto, versus F, resecetur

recta, ipsi AD æqualis: Et sit K, F .
 Centro deinde K , & Interuallo $K F$:
 describatur Semicirculus F, L, P , ita
 quod F, K, P , sit eiusdem Diameter.
 Tandem ad punctum C , ipsi rectæ
 A, C , ducatur Perpendicularis, vtrin-
 que, ad longitudinem sufficientem
 extensa: & sit O, C, Q . Postea, ex linea
 C, O , & ad punctum C , accipiatur
 Recta, æqualis A, B , lineæ: Et sit C ,
 M . Centro M , & interstitio M, C , de-
 scribatur Semicirculus C, H, O , cuius
 Diameter sit C, M, O . Et simili deni-
 que ratione, ex C, Q , recta, & ad Pun-
 ctum C , resecetur linea æqualis ipsi
 A, B : & sit C, N . Centro igitur N , &
 longitudine N, C , fiat Semicirculus,
 C, G, Q . Cuius, $C N Q$ sit Diameter.
 Iam Afferimus requisitas omnes, in
 nostra $MONADE, SYMMETRI-$
 $A S$, explicatas, descriptasque esse.

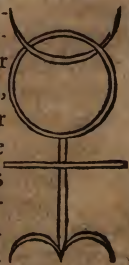
Monere tamen Mechanicum li-

bet:

bet: C, K, totam lineam, nouem esse
talium partium, qualium, nostra
FUNDAMENTALIS, AB, vna
est. Vnde alia via, ille ad hoc idem o-
pus absoluendum accedere potest.
Deinde Diametros, Semidiametros-
que omnes, obscuris hîc (vt loquun-
tur Mechanici) lineis designari debe-
re. Nec vllum visibile relinquendum
CENTRVM: excepto Centro So-
lari: quod, hîc, litera I, notatum videt.
Literasque adiungēdas nullas, Tum
ad Ornatum, (non Necessitatem ali-
quam Mysticam a nobis ea ratione,
iam considerandam) Peripheriæ So-
lari, Latitudinem Superficialem (in-
trinfecus parallelo vno descripto) Me-
chanicus adiicere potest. Parallelorū
vero distātia, per quartā quintamve
partem, A, B, vel circiter, fieri potest.
Lunari autē, illā tribuere Speciē, qua
solet Prima, post suā cum Sole Con-

iunctio-

iunctionem, in Cælo Apparere: videlicet Corniculata admodū. Quod fiet, si a K puncto, versus R, accipiat illa, (quā diximus) Quarta, quinta pars lineæ A, B: & super eius lineæ fine, tanquam Centro, Semidiametro vero Lunari, trahatur ista secunda Peripheriæ pars, ad vtrunque prioris Semicirculi contactum nitidum. Simile quid ad M, & N, puncta, fieri potest: erectis ibi Perpendicularibus: in quibus pars, ipsius A B, sexta, vel minor accipiat: ubi, facto Centro, prioribus autem M, C, & N, C, Semidiametris, ducantur extrinsecus, illi secundi, quasi Semicirculi. Per ipsas denique, nostræ Crucis Rectas, vtrinque possunt Parallelæ protrahi, a mediis per octavam, vel decimam par-

tem ipsius A, B, distantes: Ita vt nostra *CRVX*, ex *QVATVOR* Superficiebus quasi Linearibus, earatione conficiatur: quarum latitudo, sit quarta vel quinta pars ipsius A B, rectæ. Hæc Ornamenta, apposita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnusquisque, pro sui animi sententia, facere potest: modo interea, nostris Mysticis *SRM METRIS*, nulla (vel minima) inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progressu, verarum istarum (& maxime necessariarum) Commensurationum Hieroglyphicarum perturbetur, pereatue Disciplina noua: longe amplior Maiorque quam hoc libello, eandem vel potuimus, vel voluimus quidem explicare. Vt Temporis Filia, *DEI NVTV*, docebit *VERITAS*.

AT, quæ cuius esse obuia possunt, in istis nostræ **MONADIS** Symmetriis sese exercēti, Methodice iam quædam, ob oculos ponemus. Primum quidem ordientes, a nostræ **CRUCIS** Linearum **QVATERNARIO**: eo habito respectu, quo, **QVATVOR** esse Lineas, simpliciter enuntiare, quis potest. Deinde de Earundem linearum **QVATERNARIO** prout peculiarem, Mysticamq; , alio modo habent partitionem, & rationem. Tertio, Numeris, quos vel isto loco, vel ex aliis, per totum libellum, Theoriis, artificiose elicuimus, vtilia quædam a Deo in **NATURA**, esse destinata Officia, nonnullis monstrabimus exemplis: aliaque opportunis inferemus locis: quæ fructum haud exiguum ferent, probe intellecta: hæcque breuissime absoluemus.

QVATERNARIII PYTHA-
GORICI.

Omnis pos-
sibilis Me-
tathesis, 24.

Summa Py-
thagorica,
—— 10.

Omnimo-
da partium
additio, dat
30.

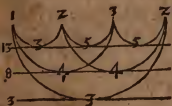
Noster Matatheseos Canon.

Naturali ordine, a Prima Mona-
de, descriptis quocumque Nu-
meris: Si a Primo ad Vltimum, fiat
Continuata multiplicatio: vt, Primi
in Secundum producti in Tertium:
illiusque Producti in Quartum: si-
milique modo ad vltimum: Produ-
ctum vltimum, omnem Possibilem

Metathesim in illis tot locis, determinat. Parique ratione, in quibuscumque, tot diuersis rebus: Hanc ego Operationem, tibi (O R E X) plurimum Commendo : tum in omni Naturæ examinatione, tum in aliis Reipubl. Negotiis vtilissimam. hac ego in Hebræorum Tziruph (siue Thmura) cum maxima voluptate, vti soleo.

QVATERNARIJ ARTIFICIALIS.

Continua-
ta multipli-
catio, — dat — 12.

Simplex }
additio, } 8. } 1.
— dat } 7. } 4.

Omnimodæ
partium ad-
ditionis, Sum-
ma — — — est — 24,

Omni
possibili
Metathe-
si Qua-
ternarii,
Æqua-
lis: Quæ
auri phy-
sicam 24
Karat.
detegui-
nat Sani-
tatem, &
Bonitatem
Summā.
Supra ter-
ram dum
habetur,
per se.

Non sum Equidem Nescius, per plures alios, ex QVATERNARIJ, Arithmetica Virtute, & FORMALITATE, in lucem adferri potuisse Numeros. Sed qui ISTIS, Naturæ euolui, illustrarique obscuritatem magnam, non deprehēderit: maiori eorum multitudinem, obtundi suum, non acui sentiret ingenium. Nostri ergo Numeris (vt sumus

polliciti) quantum inſit Auſtorita-
tis, in ELEMENTIS PONDERAN-
DIS, in TEMPORVM MENſVRIS
definiendis, Denique in Rerum Po-
teſtati & Virtuti, certis præſcriben-
dis GRADIBVS, ex ſequen-
tibus id perpendendum ex-
hibemus Schema-
tibus.

Numeri nostri
hanc habent
Dignitatē: Ut
illorum viola-
re Leges, Pec-
catum sit con-
tra Naturā Sa-
pientiam: qua,
eisdem nos do-
cere velit, (in
Mysterijs suis
maximè exa-
minādū) qui-
bus certis Li-
mitib. Statistq.
Illi, deminci-
antur

Ista

Virtus

Agens: ex-
terna
 $\left. \begin{array}{l} 10. \\ 20. \\ 30. \\ 40. \end{array} \right\}$

Gradu.

Acquisita,
Interna.
 $\left. \begin{array}{l} \text{Denaria} \circ \\ \text{ideſt, 1.10.100.} \\ \text{Infinita.} \end{array} \right\}$
Ponde-
raAnaly-
tica
 $\left\{ \begin{array}{l} 4. \\ 3. \end{array} \right.$
Synthe-
tica: ∞
 $\left\{ \begin{array}{l} \text{ἀπλό-} \\ \text{γους} \\ \text{πρῶτο-} \\ \text{γους} \end{array} \right.$
 $\left\{ \begin{array}{l} 13 \\ 12 \\ 8 \\ 7 \\ 6 \\ 5 \\ 4 \\ 3 \\ 2 \\ 1 \end{array} \right.$
 $\left\{ \begin{array}{l} 24. \\ 25. \end{array} \right.$
Tem-
poraParticula-
ria
 $\left\{ \begin{array}{l} \text{Frap.} \\ \text{Patri.} \\ \text{Sepa.} \\ \text{Coni.} \\ \text{Coag.} \\ \text{Contri.} \\ \text{Imb.} \end{array} \right.$
Magistra-
lia
 $\left\{ \begin{array}{l} \text{Lap.} \\ \text{Ferm.} \end{array} \right.$

252.

Antiquorum ænigma, Decuplex Proportionis, explicatū.

OCTONARIUS
noſtræ Cæcis

HORIZON ETERNITATIS.

8	7	6	5	METAMORPHOSIS CONSUMMATA		4	3	2	1
						7	6	5	4
						3	2	1	
						2	1		
						1			

4	Horizon	Temporis
4	Ignis	1000.
3	Aëris	100.
2	Aquæ	10.
1	Terræ Pugillus	1.

R E G N U M		C o r p o r i s : S p i r i t u s : A n i m æ	
3	Anthrax	24. 25.	
2	Scenias	12. 13.	
1	Tenebræ		

QVATERNARIUS: quo Num-
ero, MONAS noſtra ſabſcri-
bitur: A RTIS NATVREQVE
vltimam natq̃ POT E-
STATI M.

ÆTHERENS
SIC FACTVS EST MVNDVS
SUPERCELESTIS
CELESTIS
ÆTHERENS
SIC FACTVS EST MVNDVS

Ex

EX istis Schematibus , plura elici
possunt : (si penitius consideren-
tur) quam apertis par est proferr e ver-
bis. Hoc tamen præ ceteris monemus
singulare vnum , (a nobis etiam Pri-
mis vna cum tota hac noua euulga-
tum arte) Rationem hic in medio ef-
se positam , ob quam , QVATER-
NARIUS , vel DENARIUS , Nu-
merationibus finem imponit quen-
dam : eamque causam quam attulere
Maiores nostri , non fuisse absolutam
exactamque asserimus : sed istam quã
nunc narrabimus.

Postquam ista MONAS, est
sibi integre , pleneque Physice-
que Restituta, (tum quidem est
MONAS, VNITISSIMA,
Magorumque iudicata VNITAS)
neque in NATVRÆ , neque vllius
ARTIS est potestate , EANDEM
SÆPIVS QVAM QVATER, per

Supercælestes Reuolutiones, ad Progressum vllum, **M O T V M V E** faciendum impellere: (Ac inde progignitur Ille, quem nos ob eminentiam suam, sic notari volumus,) Idq; ea de causa, quod nec in Elemē tali mundo, nec Cælesti, nec **SUPER CÆLESTI**, sit aliqua Potestas, **CREATA INFLVENTIALIS**: Qua, tunc, non fuerit absolutissime Ditata & Dotata.

Cuius, hunc verum Effectum, **Q V A T V O R** simul (olim) Philosophantes Clarissimi Viri, Opere sunt consecuti: Vnde, diu, Maximo Rei Miraculo Attoniti, Tandem ad Dei Opt. Max. Canendas, prædicandasq; Laudes, se totos, deinceps conuertebant: Qui, ea ratione, illis, tantam Sapientiam, & super **CREATVRAS** cæteras, Potentiam, Imperiumque fuisset Largitus amplissimum.

THEOR.

THEOR. XXIII.

VT, nostrum huius Libelli Exordium, a Puncto, Recta, Circuloque Cœpimus: Sicque ex nostro MONADICO PUNCTO, LINEAREM nostrorum ELEMENTORVM Effluxionem Extremam, in Circulum Circumduximus, Analogum fere, 1.
ipsi Æquinoctiali; qui Horis 24, suam Conficit Circuitionem: **I**T A, nunc tandem, QVATERNARI OMNIMODAM METATHESIM; (Numero definitam, 24.) METAMORPHOSIM QV E hac nostra Vigesima 2.
QVART A Consummabimus, Terminabimusque Theoria: Ad HONOREM, GLORIAMQV E eius: QVI, (Teste, Mysteriorum Diuinorum Archipræsule, Ioanne: in QVARTI Apocalypseos Capitîs, parte QVART A VLTIMA QV E) in Throno Sedet: In Cuius MEDIO CIRCVIT- 3.

4 VQVE, Animalia QVATVOR (sin-
gula ALAS sex habentia (Sine re-
quie, DIE ac NOCTE, dicunt:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus
Deus Omnipotens: QVI Erat: &
QVI Est: & QVI venturus Est:
5 QVEM etiam, ex 24. Sedilibus, in
CIRCIVITV positis, SENIORES
24, procidentes (AVREIS SVIS
ABIECTIS CORONIS) adorant;
dicentes: Dignus es Domine accipe-
re GLORIAM & HONOREM, &
VIRTVTEM: QVIA, TV, CREA-
STI OMNIA: Et propter VOLVN-
TATEM TVAM SVNT: ET
CREATA SVNT. AMEN,
DICIT
LITERA QVARTA,
Δ:

*Cui, DEVS, Voluntatem Ha-
bilitatemque dedit, Diuinum
hoc Myſterium, æternis Sic con-
ſignare Literarum Monimentis:
Laboresque hoſce Suos, placidiſ-
ſime abſolvere, Januarij
25. die eiufdem 13,
Inchoatos:*

An. 1564. Antuerpia.

INTELLECTVS
IUDICAT
VERITATEM

Contactus

in Punctum

*Vulgaris, Hic, Oculus
CALIGABIT, DIFFIDETQUE
plurimum.*

BIBLIOTECA NAZIONALE
ROMA
VITTORIO EMANUELE

XI-2

